

Fårene & bukkene

Forudsigelsen om "Dommedag"

Af Martinus

Der er mange mennesker i vore dage, som under de meget urolige forhold vi oplever og med udsigt til endnu mere urolige tider meget gerne vil vide lidt om fremtiden.

Det er derfor ikke ualmindeligt, at mennesker får stillet deres horoskop eller på anden måde søger at få en forudsigelse om, hvad fremtiden vil bringe. Det, de ønsker at vide, er i reglen kun noget privat skæbnemæssigt. Og det kan jo også i visse tilfælde have sin betydning, hvis astrologen foruden sin specielle viden baseret på studier også besidder intuitive evner og er så stor en psykolog, at han kan se, hvem han har for sig, og hvad vedkommende kan tåle at få at vide. Ellers kan horoskoper blive til større skade end gavn, og man bør derfor, hvis man vil beskæftige sig med denne ældgamle videnskab, gå frem med den største varsomhed. Men de jordiske mennesker har jo ikke blot en personlig skæbne eller karma, de befinder sig inden for et stort kollektivt skæbneområde, som det har den største betydning, at de får kendskab til. Om denne kollektive eller fælles skæbne foreligger der allerede en forudsigelse, men da den foreligger i symbolsk billedsprog, har menneskene været tilbøjelige til at misforstå og misfortolke den. Den kendes under navnet "Dommedag". Nogle tager denne beretning rent bogstaveligt og tror blindt på, at der på en bestemt dag vil ske nøjagtig det, som er skildret i Bibelen. Men de fleste intellektuelle mennesker ryster på hovedet ad denne gamle beretning og mener ikke, at den kan have noget som helst med virkeligheden at gøre. Forudsigelsen lyder således: "Og alle folk skulle forsamles for ham, og han skal skille dem fra hverandre ligesom en hyrde skiller fårene fra bukkene. Og han skal stille fårene ved sin højre side, men bukkene ved den venstre side. Og da skal kongen sige til dem ved sin højre side: "Kommer hid, I min Faders velsignede, arver det rige, som er eders beredt fra verdens grundvold blev lagt". Og til dem ved sin venstre side skal han sige: "Gå bort fra mig I forbandede, i den evige ild, som er beredt djævelen og hans engle"."

Den jordiske menneskehed lever i dag i dommedagsepoken

For et moderne menneske, der ikke har evne til blindt at tro på religiøse formularer og læresætninger, må sådanne

bibelord, der har sin oprindelse i en orientalsk tanke- og billedverden, ganske naturligt forekomme som fantasi. Men ikke desto mindre har denne gamle forudsigelse noget med menneskets virkelighed af i dag at gøre, ikke i bogstavelig forstand, men som billede og symbol. Det er en beretning om jordmenneskehedens skæbne i store træk inden for den periode af dens historie, som med rette kan symboliseres ved ordet "Dommedag". Naturligvis er "dommedag" ikke en bestemt dato i et bestemt år; det, der kan karakteriseres som "dommedag", er den sidste del af den store tidsepoke, inden for hvilken kulturen har været baseret på krig. Og den jordiske menneskehed lever netop nu i denne epoke, derfor kan det have betydning for de af dens enkelte individer, som er åndsforskere, at vide, hvad det er, som er ved at ske omkring dem, og hvad de selv kan gøre til gavn for helheden i denne verdenssituation.

Menneskehedens skæbne er forudsagt ved lignelsen om "fårene" og "bukken"

Vi har i det førnævnte bibelcitater en stor del af jordmenneskehedens skæbne koncentreret i billedlig form. Den fortæller om, hvorledes menneskeheden efterhånden deles i to lejre, og det er ikke så svært at se, hvorledes noget sådant netop finder sted lige for vore øjne. Jordmenneskehedens kultur har gennem lange tider været baseret på og opretholdt ved krige, altså ved hjælp af krigere eller "dræbere". Denne epoke skal ikke blive ved længere, end til menneskeheden er delt op i to store kontrære grupper. Da er denne epokes "sidste tider" kommet, da skal den ene gruppe "arve det rige, som er beredt dem, fra verdens grundvold blev lagt", medens den anden gruppe skal fjernes i eller ved "den ild, som er beredt djævelen og hans engle". Vi har her menneskehedens skæbne for os i en nøddeskal. Nu er det store spørgsmål så, hvem der er "fårene", og hvem der er "bukken". Men det giver den bibelske forudsigelse i virkeligheden også en forklaring på. Udadtil er verden i dag delt i de to lejre, vi kalder "øst" og "vest", og mange vil måske mene, at det er disse lejre, der er symboliseret ►

som “fårene” og “bukken”, og inden for hver lejr vil man måske mene, at det er de andre, der er “bukken”. Men set i et kosmisk perspektiv er billedet et andet, da vil man se, at der er “får” og “bukke” i begge disse lejre. I den bibelske forudsigtelse siges der til “fårene”, at de skal “arve det rige, som var beredt dem, før verdens grundvold blev lagt”. **Det er altså ikke nogen af de riger eller kulturer, som hidtil har eksisteret, og som kun har kunnet opretholdes ved krig, der er tale om. Det rige, der tales om, er et rige baseret på fred, en ny verdenskultur, som er målet for den livsudfoldelse, der gennem år millioner har fundet sted på jordkloden.** Men når det skal være et fredsrige, kan det jo ikke være krigerne eller dræberne, der skal arve det. Dette nye verdensrige må skabes af mennesker og nationer, der er absolut fredselkende, og for hvem diktatur, terror, almenspionage og fratagelse af de enkelte individers ret til selvstændig tænkning er tilbagelagte stadier.

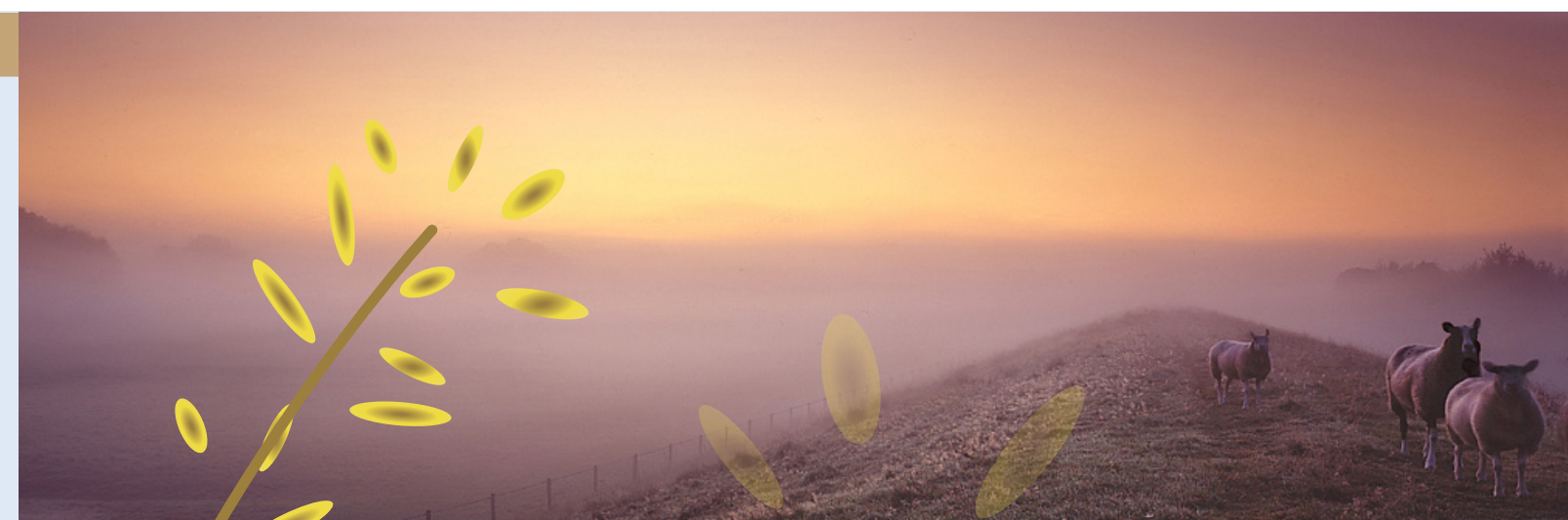
Endnu findes der ikke noget virkeligt demokrati på jorden

Alt diktatur på denne klode er dødsdømt og er ved at gå sin undergang i møde. Hitlers og Mussolinis endeligt og den skæbne, der overgik deres lande, er et eksempel på “den ild, som er beredt djævelen og hans engle”, hvilket vil sige dræbere, terrorister og mennesker, der har begær efter at have magt over andre. **Men der er vel ingen intellektuelle mennesker af i dag, der tror, at krigens, gaskamrenes og terrorismens såkaldte kultur er færdig, fordi Hitler og Mussolini er døde? Der findes stadig mange diktaturtilhængere, som søger at camouflere deres politik som demokrati, selvom den ikke har noget med virkeligt demokrati at gøre.** Netop fordi der i så mange menneskers sind nu hersker en længsel efter en fredens kultur, som er baseret på åndsfrihed og lige ret til livsgoderne, søger diktaturtilhængerne på alle måder at camouflere deres politik og påberåbe sig, at den er det eneste virkelige demokrati. **Men der findes ikke noget virkeligt demokrati på jorden endnu.** Der findes visse spirende begyndelser til det, der engang skal blive et sådant demokrati. Det findes som et virkeligt demokratisk sindelag i enkelte jordmenneskers bevidsthed rundt om på hele kloden, og det er disse mennesker, der må karakteriseres som “fårene”. Den bibelske forudsigtelse giver også et fingerpeg om det sindelag eller den psyke, som kendetegner “fårene”, og ligeledes om det, som kendetegner “bukken”. Der står, at kongen siger til

dem på sin højre side, altså til “fårene”: “Thi jeg var hungrig, og I gav mig at æde, jeg var tørstig, og I gav mig at drikke, jeg var fremmed, og I tog mig til eder. Jeg var nøgen, og I klædte mig på, jeg var syg, og I besøgte mig, jeg var i fængsel, og I kom til mig”. Men overfor denne tale følte disse ikke, at det var dem, der blev talt til. De følte ikke, at de havde gjort så meget for kongen. Det viser os, at dette deres forhold til kongen ikke var noget beregnende eller påtaget, men et naturligt anlæg, en selvfølgelig væremåde, som de ikke engang selv havde lagt mærke til. **De, der således hjælper deres næste, hjælper i virkeligheden Gud. Mennesker, der ikke først og fremmest søger deres eget, der ikke ønsker at have magt over andre eller tvinge andre til at tænke ligesom de selv, og som på mange måder tværtimod søger at hjælpe andre, det er denne jords virkelige demokrater, det er “fårene”, for hvem et virkeligt menneskerige, en fredens kultur har været bestemt, inden denne klode var storknet fra sin glødende tilstand og blevet en verden, hvor vegetabiliske og animalske væsener kunne leve.** Den højeste humanistiske indstilling er kendetegnet på “fårene”s psyke. Kendetegnet på “bukken”s mentalitet er lige kontrasten dertil. Disse væsener tror i alle retninger at have “tjent kongen” og derfor at være selvskrevne til pladsen på den højre side. Da han siger: “Thi jeg var hungrig, og I gav mig ikke at æde. Jeg var tørstig, og I gav mig ikke at drikke, jeg var fremmed, og I tog mig ikke til eder, jeg var nøgen, og I klædte mig ikke. jeg var i fængsel. og I besøgte mig ikke”, svarer de: “Når så vi dig hungrig eller tørstig eller fremmed eller nøgen eller syg eller i fængsel og tjente dig ikke?” Og kongen svarer: “Hvad I ikke har gjort for disse, mine mindste, det har I heller ikke gjort for mig”. Disse mennesker har alle været selvretfærdige. Hvad de mener at have udrettet af godt, har de gjort for, at det kunne ses, hvor gode de var, eller for vindings skyld, eller af andre selviske årsager. De har haft fred på læberne, men krig i hjertet, og deres medmennesker har kun haft interesse for dem som midler, de kunne bruge til egen fordel, ellers var de intet værd, og deres ve og vel interesserede dem ikke.

Ved at høste den sæd, som er sået i tidligere liv, udrenses jordmenneskenes psyke

Vi må forstå, at “dommedagen” er en tidsperiode, hvori en slags udrensning af psyken finder sted. Gennem en række inkarnationer på denne klode oplever de jordiske

mennesker at høste, hvad de med deres tanker og handlinger har sået i tidligere liv. Derved ændres psyken. Der bliver handlinger, menneskene ikke kan nænne at udføre, fordi deres samvittighed forbyder dem det. **Men hvad er da deres samvittighed? Det er den tankegang, som er resultatet af mange lidelseserfaringer fra tidligere inkarnationer.** Selvom de ikke kan huske, hvad de da har oplevet, har oplevelserne fæstnet sig i deres psyke som en mere eller mindre bevidst farefantasi og erfaringsdannelse, så de ikke alene ikke kan nænne at være årsag til andres lidelser, men også søger, hvor det er muligt, at fjerne lidelserne og skabe bedre livsmuligheder for deres medmennesker. Det vil altså sige, at de jordmennesker, som i dag repræsenterer det, der i den gamle forudsigtelse er karakteriseret som “fårene”, er blevet sådan gennem de erfaringer, de har fået ved at høste den sæd, de tidligere har sået som “bukke”. Gennem den del af dommedagsperioden, som hidtil er gået, har de forvandlet deres bevidsthed, og de længes efter en kultur, der virkelig er baseret på fred og næstekærlighed, en kultur, hvor værdien er menneskets skabeevne og arbejdssevne, og ikke gods eller guld, og hvor den i Bibelen omtalte “konge” regerer, hvilket vil sige, at den rene menneskelige bevidsthed, som er indviet og et med Faderen, udfolder sig i de enkelte mennesker til gavn for helheden.

De mennesker, der er demokrater af sind, vil skabe en virkelig fredens verden på jorden

Når mennesker i dag ganske naturligt er interesserede i deres fremtidige skæbne, bør de tænke på, at de selv skaber den med deres væremåde og tankegang. **Der vil i de kommende århundreder blive skabt en virkelig fredens verden på denne klode, en verden, hvor kunst og**

videnskab vil blomstre til gavn for hele menneskeheden. Det bliver de mennesker, der er demokrater af sind, der skal skabe denne verden. Men hvad vil der så ske med de mennesker, som inden for dette tidsrum ikke formår at forvandle deres “bukkebevidsthed”? Dels vil de komme ud for forfærdelige ting i det ragnarok, som en kommende krig vil blive. Og derefter vil de ikke mere blive inkarneret på denne klode, men på en klode i universet, hvor deres specielle bevidsthed og organisme dannelse kan passe ind i helheden. Men da deres bevidsthed er en krigerbevidsthed, der sår “ild og svovl”, bliver det en ret primitiv klode, hvor de må opleve “gråd og tænders gnidsel”. Men også disse væsener vil naturligvis engang nå frem til at udvikle en samvittighed, der kan karakteriseres som “fårene”s bevidsthed, og så vil de befordre en højere udvikling på den klode, idet intet væsen nogen sinde går fortabt eller dømmes til evig pine. **Mange mennesker går og er bange for en kommende krig, men jeg må understrege, at der ikke er nogen grund til at ængstes for nogen som helst form for krig, hvis man arbejder på at fjerne krigen fra sit eget domæne.** Hvis man prøver på med sine tanker og handlinger at skabe fred og forståelse i den atmosfære, der omgiver en, arbejder man for hele menneskeheds fremtid, for en ny verdenskultur, hvor alles største glæde og lyst vil være at leve for at tjene alle. ■